

Det var høstet
Hans David, men han
være begyndt hvore da-
David's hænde varo-
mær eller Støvlerne.
David hænde vikar
at chryfven var han
hene ark fægten
ark desværre trodte han
på den tilskommende
Faldskænke. Mere
ett yderst trodte ikke
hænde han fægten
i en gennem hænde
ark ikke han fægten
han bøde vi hænde
lærlænne

en for este 110 Rialto
i den øvre øre 100 Rialto
i øvre øre 100 Rialto
og 100 Rialto. Det er
rigtig, Hænde fægten
hænde hænde fægten

på min liggende hand
till dyr jag liggande
fiender. Oloch obefogad
d.v.t. God Father father
dig nu mina mäns
värld, till dyr Christus
dom. fiender bli fara
hifvunne. men
hifvunne. hert af Jesu
Christus världens folk
Minne fiender, alle
hundranda fett af jätter
att han varur hänt
i en mygg ur mitta skräppa
et minne dyr
Guds ark i mitta hert
like hjelpe är en
kriftens märtte
och engelblom
min hand och fötter
eller en obefogad

hos de carifas finnas
Proynten, Han behöglades
och andlig röig fäste,
medan de ansig sig ifj
var för Guds Brode, och
förbörna Andra. Gudar
re inbillade sig, att
Christus med sin
Maddig tillfasselse
hos honde utrotat
med Els och hvars.

Gledande att chokkandam
var en Maddig ville
förfölja, och Et obryg-
ges häggt förf
för statens bettand
och dödande i sydemi
tills han blivande
förlorade sitt liv
Att Christus förföll
var den första gäld
hans, han

men har framtagit sitt pris
Världen faga de Härde hafva
varit vila lyckligare, om
christendomen ikke kommit
till förargelse. Det är sospicli-
gen fint att christendomen
kommit verlden till förs
gelje, ty den christna präri
eller fa ikke världen förra
föra i frid till helvetet.
Men der rigar christendom
finne, der fag präriar
om tifra juus hoss gub.
Vi kunnat till och med if
än att världen förlifft
appende varit vila lycklig
och um i nio. Christendom
finnit. Ty juke har rigit
christen kunnat faga att
han haft rölyt, världens
eller att han lefvat och lyft
sig lif pro Tordenskiöld
som as det juft christna
juus fa vila mätt världen.
de snatte vila förlifte
euch Schaleks af världen.
Befone fager uppför Chratto
len Paulli: Christus erhalt
i dema världen
till

vi de de restatte eller alkohol
gäste var en del på jorden. En
christen kan deraföre inte
välta af någots lycka eller
glädje på jorden. Utan det
att han är föräktad och fö-
fäld af andra män, kan
matte han äfven tala ök-
ligt innan lig ^{sig}: för att
man ^{sig} ^{sig} ^{sig} ^{sig} ^{sig} ^{sig}
vara någots glädje innan
sig emedan välfridens
infektion st st st st st st
beständigt. st st st st st st
men: ibland ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}
nu auf sig för christna
finlay bringa ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}
lig, manat ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}
måns främnde ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}
som fara ankning och
predika, uti ända lefva
i uppenbara laster. Det
höre ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}
jag vill du läga, vill
jag ikke bli ual, en fäder
der pryntare, utan härliga
utla, som jag har lefvat
hittills: ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}
^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig} ^{dig}

ikke en Skrymtare. Men han
du ikke nu pruna din frälsning
dig hjälpa, med ditt eget tal. Det
att ikke blixta en Skrymtare
vill du ikke ha. Blixta
christen, utan födne lefna han
en hedning. Men nu har ibland
de christen. Att det funnit
Skrymtare. ibland Frälsning
Ego har hjälptas, han, att min
hane är Skrymtare. Ytterligare
men var det ärföre jag skaffat
att den Christendom, han trots
han predikade, ikke var
grundlig. Eller vill du rätta
att föda han var var färlig
men jag är också Allefamnen
och nu vore jag rymtare
Läderförde, att en gick
och hängde sig. Det samma
en brud många blifvit van
vända till Christendomme, men
det han vaktar oss Skrymtare
minstigen. I vissa landen. Sång
jam Petrus matte fördärva.
Men vill du ärföre jag skaffat
Barnanter. nej Christendom
var oduglig, och att ibland
dessa fader är förlorad, för sitt
nej, ja till och med i Genes
verb, fram till

fört Uppenbarade sig hanz,
och på två Paronytaner, dem Pe-
trus måtte betrappa. Men
vill desföre häfta, att Christen
dannar redan i sin borgare var
falsk, emedan ibland de Christen
na också funnos Paronytaner.
Se därför ikke nu heller det
försjeplade att nufvet beträges
dug: Om den fästes på dikt
of sängen, ja tände den
fornläpse, att alla Christina
är Paronytaner; ja till och
med hälften av diktelen
Petrus var ob. Paronytaner
Emedan Paulus måtte ing-
gång betrappa konam för
hans Paronytaner. Men varne
det ikke rida batte, att han
arbetade fört nu den Egen
Christindan, viks sedans han
hjälp blifvit den Christian
Kunde han se fel nu den Christo-
na; du kunde du vänta den
Wilja, hvilket funn röre Parony-
taner viks kritisera och jämna
Christina. — Men nu kunde
du förga a, Anna David
tag i Asad nörs att om istess
wärde

öd mytiske, och måtte blipta ur
fotapall för Frälsaren. Detta
har gott jag tue, att de, som en
tid varit eprittna urum, ar-
gatte fiender, pröva kultiken
matt båja sig under året
Jesu Kristi Döende Paula,
Hon var i borgars Christendö-
men, en gant fiende, men blev
till slut Christendomen ifrigg
te förpersonen. Sa' var det
även gott med många hys
ringar, som i personen hafte
ett ande, som hat till del Christo-
na, matt till slut allt ha deln.
och detta var ikke haft genom
Någon egen fara, ty Memmi
var nu sig ikke hick kvar-
ken: det era eller ando a
fallet. Memmikan matta
alltid båja sig under den
hägne ring, om hanas
i Drefvulens råd, ja matta
hos Lyda Dietrichson, och lef-
va efter henni vilje; och är
haft under Gardy andes led-
ning; ta' matta han handla
efters andens ingripelser den
före häger apastolen; & go-
nen itae hina i vilje

Men deraf följer icke att
Menniskan har ingen magt
äfver sina lemmer. Ty apostle
har latsa icke oss utvärderas
gerningar; utsas
öppn tales om tan
Konna, och begärer
sejna äfver knil
äfrym oss Christens
utla var någon magt

Men äfver sira lem
mar har Menniskan
få pass hos magt
att öppn han latsa
sli att pupa, färja
hava, flota, bryga,
och bedraga, han
han lata bli att
träpa grannlat, han han
lata bli att hämnas; men
hated han har icke med
egen knapt äfver sinna
like heller han kallat
egen knapt tillstånd gora
andra tanken veljunda
sätta; han han icke räda är
her git förtal, och slä

digt för minne från
min mulle födelse i myt
och blyfus ett nytt föde
atås. Det var föd hine
Nådvändigt att man
göras en församling
och bating, som
upprättades, och mullen
blefus förfogad med
Gud, och sålunda förf
frim och fruktbarhet
med ifrån dina förfog

(detta är
en del av
detta)

Detta är
mullen; ty den Natus
hur. Minne från
detta till och med
meder sijfus
unge väx, både
till prövar ur
själ efters föregående
till fader; han mapp
sakades, söras allting
efters. Sijfus med
sitt, sitt hand
och förs erat

fina syndiga luttas och
begärdes, utan han
mötte tanken och gick
allt hvad de enskilda
ingifores kunne. Det fina
affären föddes.
Häller fös halv chrys-
na; de öfvergifva
en del af fina forna
agudabeteja gomig-
gor, men kunde ikke
föta sig läja frå
verlden, de vilja ikke
föta sig med verlden
och blihus tapiga.
De mötte föledes vissa
verldens lits, i blädfjäl
i ytterö lifvads vana
Ettore Dälfaren hitt
pigt, i bynnes ikke
dens tria Hergor, och
agotdelen Yorkob hitt
präfijt till de chrys-
na: den som verlden
vissa vill varar, mån

han blifver Guds aråd. Men
en sådan Christendom kan
ikke hitta sätt förs Gud. —
Vi har här förtur, att Chris-
tendomen inte mangs-
der, ja snarlt dess blef
vergrymbar i Neolitico, och
denna fiendhetsr, han
varit rådande ären
hunefter Christendomens
fatt hittig retö de Christ-
nas hjettnar: de Christ-
ne anjago förs främre
hatten, han ville
fortsätta den gamla
laban, och göra oss
intet den vätta Guds
tjänster. Hudens blod
Buda, ty de Jade
till förföljare: vi
är ikke gåta fädd
vi har haft fader
Neolitico.

Ytterne fält den
Tron, att God var den
Fader i den Tron både
de förmödige
fält af s. ^{Uppmangspunkter} efuer
Ty Frälsaren fader
des ders. I ^{att} ~~en~~
den Fadren hiefva
ten. Sä ~~vers~~ afven
nu mäng ^{Demappel} ~~vers~~ Martha
den Tron, att han
God till fader till af
kvarer han ~~att~~ ^{sig}
vät, huvudet ^{af} (aparanda
nås han blifvit
ett God ^{fader} ~~goss~~ ⁵⁷ år
Ytterne lätta e af
men på pris utrikt
Gudsbititt, och upf
go sig ^{hur} före vaga
Vid makt God i he
lighet och makt ^{hur}
Hed, som en ^{och} ~~och~~

alla förfärsritter, som
hördes tills den attivas
tes. Guds bryntur: de
voro afneur, mycket
ändåttaiga; fin
Gudsbyr i mör
Anda ville chåda
Frälfar en. De
hafte falede ett
andeligt hål
Katharina Burman
 till Frälfaren; man
he det ike Hall
gå på jämna fält

Den 20 Junii 1850 Kef. af
8 manader av 26 dagar
ny, om Frälfaren
framtredde var
en springvandrare
de häfes med
kast, och bärge
de fälla hädge
lägt faste hos jätte
tan, och bärge

Orness appådå.
Ja man kan ju
ikke nu telle
Dramvända men
nåkors fös Skrym-
tare, ty de lefna
varre än hednici-
ges, och tro sig
vadig vara bededde
att fågo in i Giss-
märket. Det ha-
le gä på jämna
jitt med Frålarna
som det gick den
tiden, att de åfuer
tro presteras och
de berättillande
hulle upptala
varom fujani en
kättare och eir
prämene, som
fas ampräg och
predikas eir

fullfö lärå: alla
drygiga horor
Mulle röpa bort
med kattensess!
Alla mysktra fog
kunde Mulle röra
Rörlapp bedrag
ner. Och de krogs
ne Mulle röpa:
till Helvetet med
nyckel hets predik
kunten! Supt på
Mulle del ner
gi med frälsning
om han frälsning
de i sanna religio
med juss del, siffror
en kring världen,
de hittar predik
kunten. Nu tider
äkta katherinian
Mulle anklaga
herran siffror och
fridspapper, siffror

Oppfiktane i jen
for Samuels frid
Upprakkes avs av
tredjast emellan
malmen, selv hos
folk. Enne fram
ju en hos lagt
attiske d. han
men att tysta for
utan tredjast
kunne likna den
tidens arsta lihet
rester ikke annet
an hata en fast
i. 7. minifka
i hos Samuels
den, o. forsoning
hederligt folke
Det var silede sek
underligt o. v. o. o.
hederliga med vise
i borgera festa men
ga hederliga m. o.

hatfull är verlden nu
jäm den var den tider.
Bjefvulen han är k
talar att nioand han
mer uppförs hopp stat
ro; han vill vara i god
iti fitt pappa; han in
gives jina trogna
timar den förfall
ginner att den
leende Christendo
meng givs, as ett
och ejligt Mission
att präster från
Härlige Kyrka, de
Christians blod.
Guds hane Christos
comes. Altid blifvit
hant en verldens
hafva libual men
ga bistand för mig
de, och hela till sin
fata räd, medes God
bedrag fader.

Domenes bitteraste fiender
hafva plottligen blifvit
panfridde af en häxne
magt och vifvulen
som knatt kryppa ut
ur sin hila. Detta lag
er före Christi födelse
och dödföre Jesus kom
uti den 110. Psalmen
Herrn Jade till min
Göra: Gått dig på min
häxns hand till des
jag redes lägger dina
händer sig till en fata-
nall. — Uti värde res
af minna Psalms förfat-
ning var helige
förras Test. Ii att
Efter din födelse
Allt folk uppe blivit
i helig proportion i
varje del av dina
hjärtan och spårat av dina

rådnader. De chritphas
Sejer sang, fört kommer
Uti Uppenbarelsebakun
12 Cyttel acht so vort. Om
Hedonens segnade val öfver
Redendomens, men stab-
let för Redendomens Up-
panno frast Däpmedo
Mets vilforselser; och de
fj chritphas, om funnen
i Däpmedansitt bletsos for-
tölje och hatade: Chriften
damer fick valer ny lejen
genom den stora Frabjelten
hether, men de passar nu
nalla sig fös äkta nutro-
vans äpples. längesedan
affattel ifari hether, dona
och anpe nu den döda tron
föf Christendom; Men den
refusale Tross, ytterst
gå omf de fös prämmens
och vid Reglejl; hvorav
kammar det, att alla vild-
a omf sig prämmare och
vill arbeta det hemm
deraf, att den döda
tron icke kan tala

Den reformande Tron: den
dåda Tron, anhängare vil-
ja utrotta den reformande
Tron med legens magt.
Och ritual har man sett
att christendomens fiender
mäster lägga sig till en
fotspail under tron
och fästas: de måste nu
fin väga båga före
munkar och predikant Christen-
domen, o.s.

Och de, pris fölmedes blif-
vit af mer röra namn
af Stålverken,
offra välvillego. Och
ett hjerle. Utan helig
prydning. — auf pipp
förfogingen: Det finns
vioper ligen, ömma pris
af den, Negos alvorliga
christna, som fika befri-
ng den. If unde chris-
tiana. Men det är det föra
mörker, som nu är nu
deade ute hela världen,
men, minne d' spal

Själös istet mycket
välta. De blifuer anfördre
förs hän minnes oeh icke
ander, de tillförs utförd
förs den förglöjd regen
pånat, aldr. begravd
der blifuer patat
oeh förföljde app
verlden. Så atch an
vids profetier egen
Christus däring siger
förs det verkligen
vilkas fram tilltum
ges på vist tid. Ty
vist tid är en fast
märkt vile skrygg
tid: Christus fram
siger i v. Olidet
borl. Solen bly
kly i förmörkning
och de få gies pris
to, som lyfta han re
der, kanns ikke upp
lyfta verlden; ty då
blinda regen kann icke
e givet; givet fram i
verlden, aldr. omöjligt
kanne det ikke beginn

EÖR AM MÄHENBERG

RIDDAREN AF KONGL. NORDSTJERNE ORDEN, LEDAMOTEN AF KONGL. VETENSKAPS-
ACADEMEN I STOCKHOLM OCH KONGL. VETENSKAPS-SOCIETETEN I UPSALA SAMT FLER
IN- OCH UTLÄNDSKA ACADEMIER OCH LÄRDA SAMFUND, MEDICINE DOCTOR,

Kunna ikke förs
Nörvändande fröda oj
äfver chrisitendomen
häftiga utbreddande
ty mörkret. Meget
hafva fått det fa
gat i jämna voro af
din. Värd fager säl
väl ius tekt. Dina
Brosz vanda dig föd
de fagur dagligen
af Morgonbodenmadan
Denne Driftia har rik
fertigutvecklade på
christendomen. Häftiga
utbreddande i Afrik
res fin; oib vi få hopp
att den tid kommande
vinn en gang, då den
refunder. christendomen
utbreder i häftigt op
nes jämna personallar
hadiget fatta sig i
metta at de hörta

blad; känkle ägo
Öppna öarna och gungas på
de blinda, och orosom krig
de döfna, att de mättes
besinnas tynd den fört
till ören. Emellertid må
de få själens, farsas längre
eftersyft, detta vakenade
och bedjande vid den
syft expanderat längre
Matta Hems, är den
förhoppning, att man
gått bort sedan fram mat
te gå upp på Nådans
himmel, från den stora
Solformöstälja, som
var ås Allmåns afri
ke jordens, mättes
mest vid Nöra. Man
tyckte här nedanför
gått upp här i nos
den, men dels dags
förebrud, atskes iste i
les iste af dags, som
gitta i sitt föret å
di ny färgar

en som et var, att
vitt; i Mörkeret bli
Sölbland res. gifte
Frästig till sig, den
främre handen.
Jomfru föddes
gjut, enden gjut
hos vist i deras orgon
nordet fäller på den
övriga huvudet
himmelen.

de fäjdade
med dengta
efter gjutet
her fitt i hukelde
gjude. vid
ett nattlig
natt. här med blå
eklat. snitt. FG 68 Söder
Myggij; de nattfjäril
har en kudje. Hornadat
hitt gjut med myggij
medan.